

वा० रा०

॥ १०८ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ चिरायमाणे विलंबकुर्वाणे ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अथश्रुतशूलबलं प्रति स्वविजयसंदेहनिवृत्तये आह ॥ श्वः प्रभाते इति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इति श्री
रा० वा० उ० सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ प्रातः काले लवणे कचिद्वने मधुपुरद्वारं निरुध्य स्थितेन शत्रुघ्नेन मध्याह्ने प्रतिनिवृत्तस्य युद्धा

सकांक्षमाणो लवणं युद्धाय पुरुषर्षभः ॥ दूतं संप्रेषयामास सकाशं लवणस्य सः ॥ १७ ॥ सगत्वा विप्रियाण्याह बहूनि मधुनः सुतं ॥ व
दंतमेवंतं दूतं भक्षयामास राक्षसः ॥ १८ ॥ चिरायमाणे दूते तुराजा क्रोधसमन्वितः ॥ अर्दयामास तद्रक्षः शरवृष्ट्या समन्ततः ॥ १९ ॥
ततः प्रहस्य तद्रक्षः शूलं जग्राह पाणिना ॥ वधाय सानुबंधस्य मुमोचा युधमुत्तमं ॥ २० ॥ तच्छूलं दीप्यमानं तु सभृत्य बलवाहनं ॥ भस्मी
कृत्वा नृपं भूमौ लवणस्यागमत्करं ॥ २१ ॥ एवं सराजा सुमहान्हतः सबलवाहनः ॥ शूलस्य तु बलं सौम्यप्रमेयमनुत्तमं ॥ २२ ॥ श्वः
प्रभाते तु लवणं वधिष्यसि न संशयः ॥ अगृहीता युधं क्षिप्रं ध्रुवो हिविजयस्तव ॥ २३ ॥ लोकानां स्वस्ति चैवं स्यात्कृते कर्मणि च त्वया ॥ ए
तत्ते सर्वमाख्यातं लवणस्य दुरात्मनः ॥ २४ ॥ शूलस्य च बलं घोरमप्रमेयं न रर्षभ ॥ विनाशश्चैव मां धातुर्यत्नेनाभूच्च पार्थिव ॥ २५ ॥ त्वं
श्वः प्रभाते लवणं महात्मन् वधिष्यसे नात्र तु संशयो मे ॥ शूलं विना निर्गतमामि पार्थ ध्रुवो जयस्ते भवितानरेन्द्र ॥ २६ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रा०
वा० उ० सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ कथां कथयतस्तेषां जयं चाकांक्षतां शुभं ॥ व्यतीतारजनी शीघ्रं
शत्रुघ्नस्य महात्मनः ॥ १ ॥ ततः प्रभाते विमले तस्मिन् काले सराक्षसः ॥ निर्गतस्तु पुरा द्वीरो भक्ष्याहारप्रचोदितः ॥ २ ॥ एतस्मिन् नंतरे वीर
उत्तीर्य यमुनां नदीं ॥ तीर्त्वा मधुपुरद्वारिधनुः पाणिरतिष्ठत ॥ ३ ॥ ततो र्यदिवसे प्राप्ते क्रूरकर्मा सराक्षसः ॥ आगच्छद्बहुसाहसं प्राणिनां
भारमुद्धहन् ॥ ४ ॥

यावद्वाहनं ॥ कथामिति ॥ तेषां वचः शृण्वानस्य शत्रुघ्नस्य रजनी व्यतीता ॥ १ ॥ भक्ष्याहार आहरणं तेन प्रचोदितः प्रेरितः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

उ० कां०

॥ १०८ ॥